

ROZLEŻEĆ SIĘ (1) *vb pf*

o oraz pierwsze e *prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz leżeć).*

fut 3 sg rozleży się. ◇ [praet 3 pl m pers rozleżeli się.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (te same przykłady) – XVII w.

Przywyknąć do ciągłego leżenia, próżnowania, zasmakować w leżeniu, próżnowaniu; diu cubare assuescere Cn: Iuż go [mocarza] pychą wyniefie/ iuż mu wżyŃcy krzywi/ [...] A zda mu Ńie iż nádeń nie máłz godnieyŃzego. Więć Ńie káždy rozleży że czyŃty woł z niego/ Iuż mu wżytko omierznie co ieŃt przyŃtoynego. RejWiz 28v.

[rozleżeć się w czym: naprzod czekał áz Ńie w roŃkofzach Cymbrowie [...] rozleżeli/ y zlenieli/ potym dzień potkánia obrał mgliŃty/ áby ná nieprzyiaćielá mogł Ńnádnie bez wieŃci vderzyć StryjKron 30 (Linde).

Szereg: »rozleżeć się i zlenieć«: StryjKron 30 (Linde) cf rozleżeć się w czym.]

Formacje współrdzenne cf LEŻEĆ.